

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20231100900872 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искове на Е.Е.Д.Г. ЕООД (н) срещу НАП, с участието на синдика на Е.Е.Д.Г. ЕООД

В исковата молба ищецът Е.Е.Д.Г. ЕООД (н), представляван от управителните си органи твърди, че с решение № 260559 от 02.04.2021 г. по т.д. № 2289/2020 г. по описа на СГС, ТО VI-20 състав, е открито производството по несъстоятелност на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК ***** и дружеството е обявено в несъстоятелност. Сочи се, че на 04.01.2023 г. е подадена молба от НАП, вх. № 260244/04.01.2023 г. на СГС, с която е предявила вземания към „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД (н), в общ размер 678 145,66 лв., след сроковете по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, както следва:

- възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност - 587 526,94 лв., както следва - сумата 494 314,91 лв. - главница по РА № Р - 22221020006254- 091-001/29.06.2021 г. - сумата 93 212,03 лв. - лихва за забава върху главницата 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 г.,

- възникнали след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност - 87 851,51 лв., в т.ч. - 1 042,84 лв. главници за данък общ доход и осигурителни вноски по Декларации обр. 6 и лихви 86 808,73 лева.

Сочи се, че тези вземания са включени в Допълнителен списък №3 на неприети от синдика вземания, обявен в Търговския регистър на 02.02.2023 година. Във връзка с подадено възражение от НАП срещу допълнителен

списък № 3 на неприети от синдика вземания с определение № 260824 от 18.04.2023 г. на съда по несъстоятелността, обявено в ТР на 19.04.2023 г., допълнителен списък № 3 на неприетите вземания бил изменен като вземанията на НАП са изключени от него и са включени в списък с приети вземания, както следва:

- сумата 494 314,91 лв. - главница по ревизионен акт № р-22221020006254- 091-001/29.06.2021 г. с ред на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ;

- сумата 93 212,03 лв. - лихва за забава върху главницата 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 г., с ред на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ;

- сумата 86 649,35 лв. - лихва за забава върху главницата 494 314,91 лв. за периода 30.03.2021 г. - 20.12.2022 г., с ред на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ;

- законна лихва до окончателното погасяване, с ред на удовлетворяване ЧЛ.722, ал. 1, т. 9 ТЗ.

Оспорва се включването на тези вземания в списък с приетите вземания.

Ищецът излага аргументи, че на 12.11.2020 г. НАП е бил уведомен за предстоящото откриване на производство по несъстоятелност на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД (н) с уведомление, вх. № 53-03-3101/12.11.2020 г. на ТД на НАП София. Поддържа се, че след откриване на производство по несъстоятелност, всички съобщения и книжа следва да се връчват на дружеството чрез синдика. Въпреки това, нито ревизионен доклад № р-22221020006254-092-001/04.06.2021 г., нито ревизионен акт № р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г. били връчени на синдика на длъжника в несъстоятелност като негов представител. Поддържа се, че в РА е отбелязано, че е влязъл в сила като изпратен по ел. поща на лице, което не е синдика, нито упълномощено лице. Самият РА бил издаден на **04.06.2021 г. – след откриване на производството по несъстоятелност – 29.03.2021 г.**, но бил изпратен за връчване на неоправомощено лице. Поради нередовната процедура по връчване на ревизионния доклад се твърди, че не са налице и основания за издаване на РА, поради което се поддържа, че същият не е влязъл в сила. Оспорва се възможността за връчване на ревизионен акт чрез предявяване на вземането в производството по несъстоятелност, тъй като не са спазени изискванията на ДОПК, вкл. и не е връчен в срока по чл. 119, ал.4 от ДОПК и е налице и нарушение на чл. 120, ал.2 от ДОПК – не е представен ревизионния доклад. Липсвал и подпис на издаващия орган. Оспорва се задължение за лихва, като се сочи, че лихва се дължи само при наличие на съществуващо и изискуемо данъчно задължение, каквото в случая не е налице. Прави се възражение за погасяване по давност на всички вземания. Поддържа се и, че предмет на РА са публични задължения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, но въпреки това не били предявени в сроковете по чл. 688, ал.1 от ТЗ. Поддържа се, че независими, че РА е издаден в тримесечния срок за предявяване на вземанията по чл. 688, ал.1 от ТЗ, но НАП е пропуснало срока да предявява

вземанията си в срок.

С оглед изложеното се иска от съда да признае за установено, че НАП няма вземания към длъжника в несъстоятелност, така, както са включени в списъка с приетите вземания.

Ответникът НАП, като представител на държавата в производството по несъстоятелност, в подаден ОИМ оспорва иска.

Поддържа се, че предявеният от „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД иск е недопустим.

Излага се, че с молба с изх. No м-24-28-2013/20#39 от 22.12.2022 г. по т. д. No 2289/2020 г. по описа на СГС, ТО, V1-20 състав, на основание чл. 688 и чл. 687, ал. 2 от ТЗ НАП е предявила публични вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски срещу „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, с ЕИК ***** в ТРРЮЛНЦ, възлизащи в общ размер на 678 145,66 лв., от които главници — 497 760,44 лв. и лихви — 180 385,22 лв. към 20.12.2022 г., подробно описани в молбата, с основания за възникването им - Ревизионен акт No Р-22221020006254- 091-001/29.06.2021 г. и 2 броя Декларации -обр. 6.

Поддържа се, че във връзка с включване на тези вземания в изготвен от синдика допълнителен списък на неприетите вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ под No 20230202130807 по партидата на длъжника и подадено от НАП възражение на основание чл. 690, ал. 1 от ТЗ срещу списъка, с определение No 260824/10.04.2023 г., обявено в ТРРЮЛНЦ под No 202304191728526 по партидата на дружеството, съдът включи вземанията за данъци в размер на 494 314,91 лв.- главници и лихви за забава, начислена до 20.12.2022 г. в размер на 179 861,38 лв., с основание за възникването им - ревизионен акт N° р-22221020006254/29.06.2021 г., в списък на приетите вземания.

Ответникът НАП сочи, че предявените публични вземания са установени с влязъл в сила ревизионен акт, като РА е връчен електронно и не е обжалван по административен и/или съдебен ред. Излагат се твърдения, че тъй като ищецът не е обжалвал РА по реда в ДОПК, изложените в ИМ по иска по чл. 694 от ТЗ съображения, касаещи административната процедура не следва да бъдат разглеждани. Оспорват се твърдения, че РА не е влязъл в сила като ненадлежно връчен, като с сочи, че с решение No 260526/29.03.2021 г. по т. д. N 2289/2020 г. по описа на СГС,ТО, с което е открито производството по несъстоятелност срещу ищеца и той е обявен в несъстоятелност, управителните органи на ищцовото дружество не са лишени от правото да го представляват. От удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“, електронната препратка за електронно връчване на документи, изпратено на 29.06.2021 г., е активирана на 06.7.2021 г. и документът е изтеглен от имейл – *****@*****bg, като връчването е осъществено в срока по чл. 119, ал. 4 от ДОПК. Поддържа се, че управителят на дружеството е посочил, че е упълномощил „Счетоводна къща МК“ ЕООД, чрез М.К., с електронен адрес *****@*****bg, да представлява дружеството, като е приложил и пълномощно с нотариална заверка на подписа. До връчване на издадения акт по електронен път управителят на дружеството или синдикът не са предприели действия по оттегляне на дадените пълномощия. Поддържа

се и, че с предявяване на вземанията от страна на НАП синдикът се счита уведомен за издадения акт, като същият е имал възможност да обжалва акта.

Относно недопустимостта на искове се излага, че съгласно чл. 164, ал. 4 от ДОПК, в случай, че публично вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, като такъв вид вземане не може да бъде оспорено по реда на част четвърта от ТЗ. И тъй като в конкретния случай предявения иск по чл. 694 от ТЗ касае именно подобен вид вземане, искът е недопустим.

Излагат се и твърдения за неоснователност на иска. Сочи се, че е спазена процедурата по чл. 108 от ДОПК за установяване на данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски чрез издаден РА. И тъй като едва с влизане в сила на РА публичните вземания се считат за окончателно установени, то не е могло същите да бъдат предявени от НАП в срока по чл. 688, ал.1 от ТЗ. Оспорват се и твърдения за погасяване по давност на публичните задължения, предмет на процесния РА. Твърди се, че се дължат и задълженията за лихва съгласно чл. 175 от ДОПК.

Становище за неоснователност на иска е депозирал назначеният синдик на длъжника в несъстоятелност В. Р.. Поддържат се становищата, изразени в производството по чл. 690 от ТЗ пред съда по несъстоятелността за включване на процесните вземания в списък с неприетите вземания. Поддържа се, че РА не е надлежно връчен на синдика, не е влязъл в сила. Оспорва се възможността да се връчва РА чрез предявяване на вземане в производството по несъстоятелност. Поддържа се, че синдика не е разполагал с възможността да възрази срещу издадения ТРА, който е вече връчен и влязъл в сила. Поддържа се, че и РА е издаден на 29.06.2021 г. – в срока по чл. 688 от ТЗ, но вземанията не са предявени в този срок.

Софийски градски съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Исковете на длъжника са предявени в срока по чл. 694, ал. 4 от ТЗ, след като от ответника – кредитор Държавата чрез НАП е било направено възражение по чл. 690, ал. 1 от ТЗ относно списъка на неприетите предявени вземания, и с определение по чл. 690 от ТЗ съдът по несъстоятелността е уважил и е включил вземанията на възразилия кредитор в списъка с предявени вземания.

Поради това исковете са ДОПУСТИМИ.

Разгледани по същество, исковете са ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНИ.

По делото не се спори относно фактите.

Установява се от вписванията в ТР по партидата на ответното дружество, че с решение № 260526/29.03.2021 г. на СГС, ТО, 20 състав по т. дело № 2289/2020 г., е обявена неплатежоспособността на Е.Е.Д.Г. ЕООД (н), ЕИК *****, определена е началната й дата 14.08.2019 г., открито е

производство по несъстоятелност на дружеството, и дружеството е обявено в несъстоятелност, прекратена е дейността на предприятието, а производството по делото е спряно.

С решение от 02.04.2021 г. на Софийски градски съд, ТО, 20 състав, производството по делото е възобновено.

С молба от 22.12.2022 г. НАП е предявила публични вземания - вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски:

- за сумата от 494 314,91 лв. – главница по Ревизионен акт № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г.;
- за сумата от 93 212,03 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 г.;
- за сумата от 86 649,35 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв. за периода 30.03.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 641,82 лв. – главница за данък общ доход по декларация обр. 6 за м. 04.2021 г. и за сумата от 102,34 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 25.05.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 401,02 лв. – главница за данък общ доход по декларация обр. 6 за м. 06.2021 г. и за сумата от 57,04 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 26.07.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 1 319 лв. – главница за осигурителни вноски по декларация обр. 6 за м. 04.2021 г. и за сумата от 210,32 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 25.05.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 1 083,69 лв. – главница за осигурителни вноски по декларация обр. 6 за м. 06.2021 г. и за сумата от 154,14 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 26.07.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за законна лихва върху главниците до датата на окончателното погасяване

Вземането на кредитора е включено от синдика в списъка с неприети от синдика вземания на кредиторите, с довода, че се касае за вземания, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност – вземанията по РА, относно вземането за лихва – с довода, че не е правилно изчислено и относно вземанията по декларации 6 – че не са подавани от синдика.

С възражение в срок НАП е оспорил списъка и включване на предявените вземания в списък с неприетите вземания.

С определение № 260824/19.4.2023 г. съдът по несъстоятелността е изменил по възражение на Национална агенция по приходите, вх. № 265423/14.02.2023 г. обявения на 02.02.2023 г. в търговския регистър списък на неприетите

вземания на кредиторите на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК *****, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ, като ВКЛЮЧВА в списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ, следните вземания:

- за сумата от 494 314,91 лв. – главница по Ревизионен акт № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т.6 от ТЗ;
- за сумата от 93 212,03 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ;
- за сумата от 86 649,35 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв. за периода 30.03.2021 г. – 20.12.2022 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ;
- законната лихва до окончателното погасяване, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ, и го ОДОБРЯВА.

Без уважение е оставено възражението на Национална агенция по приходите вх. № 265423/14.02.2023 г. срещу обявления на 02.02.2023 г. в търговския регистър списък на неприетите вземания на кредиторите на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК *****, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ, в частта, с която не са приети следните вземания:

- за сумата от 641,82 лв. – главница за данък по декларация обр. 6 за м. 04.2021 г. и за сумата от 102,34 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 25.05.2021 г. – 20.12.2022 г. ;
- за сумата от 401,02 лв. – главница за данък по декларация обр. 6 за м. 06.2021 г. и за сумата от 57,04 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 26.07.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 1 319 лв. – главница за осигурителни вноски по декларация обр. 6 за м. 04.2021 г. и за сумата от 210,32 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 25.05.2021 г. – 20.12.2022 г.;
- за сумата от 1 083,69 лв. – главница за осигурителни вноски по декларация обр. 6 за м. 06.2021 г. и за сумата от 154,14 лв. – лихва върху тази главница, начислена за периода 26.07.2021 г. – 20.12.2022 г.;

Предмет на производството са вземанията за главница и лихва, дължими по РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г.

По делото е представен РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., видно от който се установяват задължение по ЗДДС за периода 01.06.2017 г. – 20.11.2019 г. за сумата от 494 314,91 лв. – главница и за сумата от 105 845,53 лева – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.06.2021 година.

Представено е удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС Контрол, видно от което връчване на РА е станало чрез изпращане на електронно съобщение до електронен адрес [*****](#), като е изтеглено на 06.07.2021 година.

От уведомление за упълномощаване, оттегляне на упълномощаване, променя на ел. адрес от 18.01.2019 г. се установява, че Е.Е.Д.Г. ЕООД, чрез управителя си Р.М. е упълномощила Счетоводна къща МК ЕООД да представлява дружеството пред НАП, както и е посочено, че от датата на подаване на уведомлението електронни изявления на органите на НАП във връзка с подадени документи ще се осъществява на адрес *****

При така установената фактическа обстановка, Съдът прави следните изводи:

Първият спорен въпрос е свързан с възражението на ответника Държавата чрез НАП за недопустимост на производството, с оглед разпоредбата на чл. 164, ал.4 от ДОПК.

С решение 4/21.07.2022 г. по т. дело 2475/2020 г. ТК, I ТО на ВКС, постановено по реда на чл. 290 от ГПК е даден отговор на следния правен въпрос:

Допустим ли е иск по чл. 694 ТЗ, за установяване на публични вземания, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, които са установени с влязъл в сила акт след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 ТЗ, но не са били предявени в рамките на тези срокове ?

Прието е, че процесуалната легитимация по исковете по чл. 694 от ТЗ, възможна както в лицето на длъжника, с неприето, поради предявяване след срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, съответно чл. 688, ал. 1 ТЗ, вземане, така и в лицето на кредитор на несъстоятелността, при прието вземане на друг кредитор, предявено след тези срокове и нуждата от еднакво процесуално разрешение, което не би лишило ищеца от правна защита, изключва предявяването на вземането в тези срокове да се преценява като процесуална предпоставка за допустимост на иска по чл. 694 ТЗ. Тези съображения предпоставят отговор на втория въпрос, идентичен с приетото в определение по т.д. № 433/2020 г. на II т.о. на ВКС:

Въпросът дали вземането, предмет на предявен положителен установителен иск по чл. 694, ал. 2 ТЗ подлежи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност, поради предявяването му при спазване на преклузивните срокове по чл. 685, ал. 1 ТЗ и чл. 688, ал. 1 ТЗ, е въпрос по съществото на спора и по него съдът дължи произнасяне с решението си.

В цитираното определение по т.д. № 433/2020 г. на II т.о. на ВКС е посочено, че искът по чл. 694 ТЗ обслужва производството по несъстоятелност и има за цел да разреши със сила на пресъдено нещо спора относно предявено вземане спрямо всички участници в това производство. Когато е предявен отрицателен установителен иск по чл. 694 ТЗ, с който се оспорва прието вземане и който се основава на твърдение, че не е спазен преклузивен срок за предявяване на вземането в производството по несъстоятелност, по същество се оспорва правото на принудително изпълнение на кредитора в

производството по несъстоятелност. В този случай, след като с **определението по чл. 692 ТЗ вземането е прието, единственият път на защита на длъжника и кредиторите е чрез иск по чл. 694 ТЗ. С оглед на това следва да се приеме, че правото на принудително изпълнение на вземането следва да бъде потвърдено или отречено с решението по същество на спора.**

ВКС е приел, че посоченото разрешение се отнася и до хипотезата, при която предмет на отрицателния установителен иск по чл. 694 ТЗ е **старо вземане на НАП, установено с ревизионен акт, но предявено след изтичане на сроковете по чл. 685 и чл. 688 ТЗ.** Забраната на чл. 164, ал. 4, изр.2 ДОПК вземането да бъде оспорвано по реда на част четвърта от ТЗ или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка с приетите вземания се отнася до възможността да се оспорва съществуването, основанието и размера на установеното с влезлия в сила акт публично вземане с оглед специфичния ред и начин на установяване на публичните вземания, **но не и до възможността да бъде оспорено правото на принудително изпълнение на НАП в производството по несъстоятелност на други основания.**

Процесната хипотеза в частта относно приетите с определението по чл. 692 от ТЗ публични вземания за главницата в размер на задължение по ЗДДС за периода 01.06.2017 г. – 20.11.2019 г. за сумата от 494 314,91 лв. – главница и за сумата от 93 212,03 лева - лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 година, е именно като описаната.

С предявения в настоящото производство отрицателен установителен иск по чл. 694, ал.1, т.2 от ТЗ се оспорва правото на принудително изпълнение на НАП в производството по несъстоятелност на Е.Е.Д.Г. ЕООД (н), ЕИК ***** на вземанията по РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., вкл. и за натрупана лихва за забава от 29.03.2021 година – датата на откриване на производството по несъстоятелност до 29.06.2023 година - датата на РА, и по изложените аргументи производството е допустимо.

Доколкото в исковата молба се излагат аргументи, свързани с погасяване по давност на вземанията, както по РА, така и за лихвата за периода след 29.06.2021 година, т.е след датата на откриване на производството по несъстоятелност, то в случая не е приложима забраната на чл. 164, ал.4 от ДОПК, тъй като актът за установяване на публично вземане не обхваща фактите, настъпили след постановяването му, поради което и забраната по чл. 164, ал. 4 ДОПК не обхваща оспорване на публичното вземане, установено с акта, основаващо се на нововъзникнали факти, които не са преклудирани от задължителната сила на влезлия в сила акт за установяване на публично вземане, каквото например е твърдението за настъпило след влизане в сила на акта погасяване на публичното вземане чрез някои от способите, очертани в чл. 168 ДОПК - чрез плащане, прихващане, опрощаване и т. н. (така решение № 43 от 20.06.2014 г. по т. д. № 2471/2013 г., ТК, I ТО на ВКС).

По изложените съображения предявеният иск е допустим.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

Налице е противоречива съдебна практика на ВКС по въпроса относно необходимостта от предявяване на вземанията, установени влязъл в сила ревизионен акт, и относно момента, в който това трябва да бъде сторено.

Съгласно последната практика на ВКС – решение 50181/03.02.2023 г. по т. дело 1777/2021 г. I ТО на ВКС и решение № 4 от 21.07.2022 г. по т. д. № 2475/2020 г., ТК, I ТО на ВКС **публични вземания, възникнали до откриване производството по несъстоятелност**, актът за установяване на които е влязъл в сила след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ и чл. 688, ал. 1 ТЗ, **се предявяват от НАП** в сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ, респ. чл. 688, ал. 1 ТЗ, като се включват в списъка на приети вземания под условие. Съгласно чл. 688, ал. 1 предл. второ ТЗ, след изтичането на срока по чл. 688, ал. 1 пр. първо ТЗ, **тези вземания не могат да се предявяват, съответно удовлетворяват в производството по несъстоятелност**. Посочено е, че това разрешението е аналогично и за случаите, когато вземанията са възникнали до откриване производството по несъстоятелност, но актовете за установяването им са и постановени, и влезли в сила след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

Настоящата съдебна инстанция намира, че данъчната администрация, натоварена със събиране на публичните вземания разполага с всички предвидени своеобразни „привилегии“, залегнали и в ТЗ и в ДОПК, гарантиращи предпочтителното удовлетворяване на установени публични задължения, съответно заделяне на имущество при оспорени такива в рамките на универсалното принудително изпълнение. Пропускът да се предявяват тези вземания своевременно, когато се касае за възникнали преди датата на откриване на производството по несъстоятелност вземания, след като НАП е уведомен за молбата по чл. 625 от ТЗ с оглед изискването на чл. 78 от ДОПК, не може да се санира с обезпечаване на неограничена във времето възможност за данъчната администрация да търси събиране на публични вземания, дължими за период преди решението за откриване на производството по несъстоятелност.

В конкретния случай релевантно по делото е обстоятелството, че с РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г. се установяват задължения по ЗДДС за периода 01.06.2017 г. – 20.11.2019 г. за сумата от 494 314,91 лв. – главница и за сумата от 93 212,03 лева – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 година.

Процесния ревизионен акт е издаден в последния ден на срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, но не е връчен на синдика, а е изпратен на лицата, упълномощени от длъжника да го представляват в отношенията с НАП. В този момент, противно на твърденията на ответника НАП, дружеството в несъстоятелност (по отношение на длъжника е открито производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 от ТЗ, т.е с откриването на производството дружество е обявено в несъстоятелност) в отношенията с данъчната администрация се представлява от назначения с решението от 07.04.2021 г. на

съда по чл. 632, ал.2 от ТЗ временен синдик, тъй като съгласно чл. 668 вр чл. 658 от ТЗ временния синдик представлява търговското предприятие на длъжника и участва в производствата по делата на предприятието на длъжника и завежда от негово име дела.

Но в конкретната хипотеза, от значение е, че РА от 29.06.2021 г., макар и издаден в последния ден на срока по чл. 688, ал.1 от ТЗ, не е връчен на синдика.

Поради това и по аргумент от чл. 125 от ДОПК тези вземания **не се считат за предявени в срока по чл. 688, ал.1 от ТЗ.**

Поради това и доколкото се касае за публични вземания за период **преди** датата на откриване на производството по несъстоятелност, като актът е издаден след датата на откриване на производството по несъстоятелност, и не са предявени в сроковете по чл. 685 и чл. 688, ал.1 от ТЗ, по изложените по-горе съображения в решение 50181/03.02.2023 г. по т. дело 1777/2021 г. I ТО на ВКС и решение № 4 от 21.07.2022 г. по т. д. № 2475/2020 г., ТК, I ТО на ВКС, тези вземания не могат да се предявяват по-късно и съответно да се приемат за принудително удовлетворяване в рамките на производството по несъстоятелност.

Поради това и предявеният отрицателен установителен иск в тази част е основателен.

Следва да се отбележи обаче, че този извод не води до извод за недължимост на сумите по РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., а само за възможността за принудително удовлетворяване в производството по несъстоятелност. Съдът намира, че самият РА е влязъл в сила, доколкото дори и формално да не е спазена процедурата по чл. 29 от ДОПК за връчването на РА, с оглед чл. 125 от ДОПК, следва да се приеме, че с предявяване на вземането с молбата от 22.12.2022 г. и прилагане към него на РА, синдикът е уведомен за ревизионното производство и му е връчен препис от РА.

Не се твърди по делото, и не се установява, че процесния РА е обжалван в срок нито от синдика, нито лично от длъжника, чрез управителните му органи. Нередностите в процедурата по извършване на ревизионното производство и връчване на РА е следвало да се ангажират в производство по оспорване обжалване на ревизионния акт.

Неоснователен е искът за сумата от 86 649,35 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв. за периода 30.03.2021 г. – 20.12.2022 година.

Касае се за вземане за законна лихва за период след откриване на производството по несъстоятелност, като по изложените вече съображения, Съдът намира, че най-късно с получаване на молбата за предявяване на вземането, на синдика е било връчен съответния РА, в който е начислено и задължението за лихва за забава.

Поради това и за вземането за лихва за забава за периода до 29.06.2021 г. РА е влязъл в сила, и по аргумент от чл.164, ал.4 от ДОПК, в настоящото

производство не може да се разглеждат възражения, свързани с основание и дължимост на сумата.

Относно законната лихва за периода след 29.06.2021 г. до 20.12.2022 г. – датата на предявяване на вземането, касае се за нововъзникнало задължение, неустановено с РА, за което е спазен срокът за предявяване.

По изложените вече съображения, неприемането за принудително удовлетворяване в производството по несъстоятелност на вземането за главница, върху което се начислява и търси лихва за забава, не означава недължимост на главницата, доколкото е установена с влязъл в сила РА. Поради това и доводите в обратния смисъл на ищцовото дружество са неоснователни.

Не се оспорва размерът на дължимата лихва за периода.

С оглед становището за дължимост за вземането за лихва за забава за периода след откриване на производството по несъстоятелност, Съдът следва да разгледа възражението за погасяване по давност на вземанията за законна лихва за периода 29.06.2021 г. – 20.12.2022 година.

Касае се за вземания за лихва за забава за периода 29.06.2021 г. – 20.12.2022 г., поради което и относно тези вземания не е изтекла погасителната 5 годишна давност по чл. 171 от ДОПК до датата на предявяване на вземанията в производство по несъстоятелност - 22.12.2022 г., когато давността е прекъсната по аргумент от чл. 172, ал.2 от ДОПК.

По изложените съображения, възражението за погасяване по давност е неоснователно.

Относно разноските:

По аргумент от чл. 84, т. 1 от ГПК, въпреки частичното уважаване на отрицателните установителни искове държавна такса от ответника НАП по чл. 694, ал. 7 от ТЗ не е дължима.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати сумата от 868,73 лева – държавна такса за отхвърлената част от иска.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК *****, седалище гр. София, ул. ***** чрез Р.М. – управител иск с правно основание чл. 694, ал.1, т.2 от ТЗ, че Национална агенция по приходите **НЯМА ВЗЕМАНЕ** от "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК ***** по РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., за сумата от 494 314,91 лв. – главница по Ревизионен акт №

Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т.6 от ТЗ; за сумата от 93 212,03 лв. – лихва за забава върху главницата от 494 314,91 лв., начислена до 29.03.2021 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ; и законната лихва до окончателното погасяване, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ, включени в списъците с приети вземания, одобрени с определение № 260824/19.4.2023 г. по т. дело 2289/2020 г. по описа на СГС, ТО, VI-20 състав, с което е изменен по възражение на Национална агенция по приходите, вх. № 265423/14.02.2023 г. обявения на 02.02.2023 г. в търговския регистър списък на неприетите вземания на кредиторите на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК *****, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК *****, седалище: гр. София, ул. ***** чрез Р.М. – управител, иск с правно основание чл. 694, ал.1, т.2 от ТЗ, за установяване, че Национална агенция по приходите няма вземане от "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК ***** във връзка с РА № Р-22221020006254-091-001/29.06.2021 г. за сумата от 86 649,35 лв. – лихва за забава върху главница от 494 314,91 лв. за периода 30.03.2021 г. – 20.12.2022 г., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ, включено в списъците с приети вземания, одобрени с определение № 260824/19.4.2023 г. по т. дело 2289/2020 г. по описа на СГС, ТО, VI-20 състав, с което е изменен по възражение на Национална агенция по приходите, вх. № 265423/14.02.2023 г. обявения на 02.02.2023 г. в търговския регистър списък на неприетите вземания на кредиторите на „Е.Е.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК *****, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ.

О С Ъ Ж Д А "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК *****, седалище: гр. София, ул. ***** чрез Р.М. – управител, да заплати по сметка на СГС сумата от 868,73 лева – държавна такса за отхвърлената част от иска по чл. 694, ал.1, т.2 от ТЗ.

Решението е постановено с участието на синдика на "Е.Е.Д.Г." ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК *****, седалище гр. София, ул. *****.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____